

Publicerad 2010-10-14 11:56 av Ewa-Britt Nilson

Då var det klippt...

När jag var så där 9-10 år
fick jag för första gången gå
till hårfriskörskan själv för att
få mitt hår klippt. Salongen låg
mitt emot huset där jag bodde.

När jag var på väg dit mötte jag en
grannpojke. Han satte fram sin ena fot
framför mina fötter och stannade mig och
undrade vart jag var på väg...

Jag berättade om klippningen, han frågade då
vem, som skulle betala den... Då tog jag upp två-
kronan, som jag hade i fickan och han tittade på
den länge sen sa han, att han var bra på att klippa.
Om jag lät honom klippa mitt hår, behövde jag inte
alls gå till frissan, då kunde ju han och jag dela på
tvåkronan. Så rika vi skulle bli...

Jag behövde inte tänka till länge på detta förslag.
Det var ju en mycket god affär. För 10 öre kunde
man få en stor strut med karameller, vad kunde
man då inte köpa för en hel krona...

Tanken svindlade!

Jag slog till och följde med honom till hans hem.
Han drog fram en stol och jag satte mig, han
tog fram en sax, han klippte mig. Vi gick till
affären delade tvåkronan...

När jag kom sen, sa min mamma till mig, så
ojämt klippt jag var! Hårfrisörskan borde
nog slipa sin sax och sen klippte mamma
bort alla hårtestar, som hängde ner.

När det var dags för nästa klippning gick jag
till grannpojken igen. Då hade jag med mig
två enkronor. Och min mamma fattade inte

varför jag inte tog en tvåkrona, som var
större och lättare att hålla reda på...

Och när jag sen kom hem efter den klippningen skrek
min mamma rakt ut, så jag såg ut, det var det värsta
hon hade sett. Betala två kronor för detta! Man skulle
kunna tro att det var hack i saxen, som jag hade
blivit klippt med... Nu skulle hon då tala med
hårfrisörskan...

Då svarade jag: -Du har så rätt mamma hur kunde
du veta det? Precis så sa grannpojken när han klippt
mig att denna gången var han inte nöjd alls med
klippningen. Men det var då inte hans fel! För igår
hade hans pappa försökt klippa av en ståltråd
med saxen...

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Ewa-Britt Nilson med Poeter.se id #16992 innehar upphovsrätten